

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 210/2015
03.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ђ., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., адвоката В.Г., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1433/14 од 26.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1433/14 од 26.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.738/13 од 18.06.2014. године окривљени С.Ђ. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 30.07.2013. године до 13.01.2014. године.

Наведеном пресудом на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 7. КЗ, окривљеном С.Ђ. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 180,28 грама опојне дроге а. и 585,47 грама опојне дроге м.

Истом пресудом на основу члана 261. ЗКП, окривљени С.Ђ. обавезан је да плати суду на име паушала износ од 30.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 262. ЗКП, обавезан је окривљени да сноси тршкове кривичног поступка с тим што је одређено да ће се о висини истих одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1433/14 од 26.11.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног С.Ђ., а пресуда Вишег суда у Београду К бр.738/13 од 18.06.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ђ., адвокат В.Г., због повреде закона која је учињена на тај начин што споразум о признању кривице између С.Д. и надлежног тужилаштва, због кога је дошло до одустанка од кривичног гоњења против окривљеног Ђ.С. због кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ, морао бити примењен и на кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, јер се радило о саизвршилаштву и стицају кривичних дела. У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. указује се на непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1433/14 од 26.11.2014. године и предмет врати надлежном суду на поступање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, јер на окривљеног није примењен споразум о признању кривице који је постигнут са Д.С.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, Врховни касациони суд је захтев оценио као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**